

Pastýřský list o radosti a vděčnosti po návštěvě Svatého otce Benedikta XVI.

(Přečtěte při bohoslužbách nejbližší neděli po obdržení)

Spolubratři v kněžské a jáhenské službě,
bratři a sestry,
lidé poctiví a dobré vůle,

radost a vděčnost, která nás naplňuje po návštěvě Svatého otce Benedikta XVI., žádají, abychom se o prvou rozdělili, druhou vyjádřili. Děkujeme jistě Svatému otci za to, že přijel a oslovil nás. Děkujeme všem, kdo přispěli prací, důmyslem, finančními dary, ale také všem, kdo svou připraveností, účastí a ukázněností pomohli vytvořit setkání, která byla krásná, důstojná a obohacující. S upřímnou vděčností zvláště srdečně děkujeme všem, kdo nepatří k naší církvi, nesdílejí s námi náš náboženský názor, ale vřele přijali papeže, který se zabývá dobrem a mírem všech lidí.

Obsah a význam této návštěvy nesmějí upadnout do chvatu dalších událostí. Nebyl to jeden z mnohých happeningů. Byla to výzva. Je tu celá řada věcí, o nichž musíme dále přemýšlet a na které musíme odpovědět. Vyzýváme Vás proto, abyste stejně jako my zvažovali předně tyto skutečnosti.

1. Papež Benedikt XVI. nám v mnohém dal příklad. Přicházel bez gest sám jen jako doprovod Krista, na kterého je plně soustředěn a prozářen Jeho láskou. Hovořil úsporně, neobyčejně srozumitelně a tiše. Nikoho a nic nekritizoval, ale pevně pojmenoval nebezpečí hrozící v naší přítomnosti. S otevřeností a respektem hovořil ke všem, k nám věřícím, k nevěřícím, k vědcům, politikům i prostým lidem.

2. Ukázal nám a všem, že problémem dneška je zápas o lidskou důstojnost. Důstojnost člověka je úzce spjata s rozumem – obhajoba rozumnosti ve všem konání je nutná. Důstojnost člověka může být realizována jen zodpovědností za svobodná rozhodnutí. Varoval před zneuznáním pravých hodnot a překročením lidského rozměru života. Rozumný a zodpovědný člověk uznává, že je člověk, nikoli nadčlověk či Bůh.

3. V žádném případě neodmítal pozemské dobro a štěstí. Upozornil však, že po nich musíme sáhnout a dobrat se k nim jinak než konzumní společnost. Svou přítomností a s Vaším přispěním ukázal, že je možné dělat věci jinak. Na velkých shromážděních bylo jednou 120, podruhé 50 tisíc lidí: nedošlo k jediné výtržnosti, nic nebylo poškozeno, po odchodu účastníků nezůstalo smetiště. Účast policie a ochranných složek se jevila téměř nadbytečnou. Nejmohutnějším dojmem byly okamžiky usebraného ticha. Až úsměvně působilo skandování papežova jména Benedetto, které pro česky mluvící dostávalo v užitém rytmu i význam Bene! Jde to. – Výborně, ono to jde.

4. Svatý otec nám připomenul nosné kulturní a duchovní tradice, ze kterých můžeme dobře vyjít. Doslova nás vyzval k národní hrdosti. Zároveň však poukazem na všelidské hodnoty a všech se týkající nebezpečí postavil do jedné pevně spojené řady lidí různých zemí. Zemí, které spolu vícekrát válčily. Kristovo království je království spravedlnosti a míru. Křesťanská Evropa může být a má být oblastí spravedlivého míru.

5. Naše církve trpívá pocitem jakési ochablosti a malého významu, jednotliví věřící pocitem osamělosti. Někdy to sami zapříčiňujeme, protože nevíme, jak úzce k sobě patříme a co kdo do celku máme přinášet. Mladí lidé elán, staří životní zkušenost atp. Pocítili jsme jednotu a viděli, že nás není málo, že nejsme zanedbatelná hrstka lidí a navíc jsme mohli pochopit, že máme něco nepřekonatelně silného: Boží lásku. Tu musíme přijímat v Božím slově a ve svátostech a zprostředkovat ji všem, kdo tuto zvláštní výsadu víry nemají. V tom nám papež vyjádřil plnou důvěru. Neměli bychom zklamat.

Protože jsme si vědomi, jakou roli sehrála soustavná příprava k papežově návštěvě, a jsme rádi, že jsme Vás při ní doprovázeli, píšeme Vám s radostí a hrdostí tento list. Budeme Vás i nadále takto provázet a povzbuzovat a zároveň od Vás čerpat sílu. Nyní si trochu odpočínáme. Pak spolu s Vámi zvážíme, k čemu nás návštěva Svatého otce přivedla a předložíme rámec pro dlouhodobější systematickou práci, k níž rádi vyzveme každého, kdo má zájem ne jen o sebe, ale i o dobro druhých.

Váš biskup ✠ Dominik
ve společenství biskupů Čech a Moravy